

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese:
Joi'a si Duminec'a.

Pretul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:

un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru făcere publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscrise nu se
retransmitem.

Anul XLIII.

Nr. 66.

Duminica, 29 | 17 Augustu

1880.

Brasovu 28/16 Augustu.

In numerulu seu ultimu „Telegrafulu Romanu“ din Sibiu face unele contemplari despre modulu cumu se aplica principiulu dreptatii asupra nostra Romanilor din aceste tieri. Maghiarii — dice amit'a fōie cu alte cuvinte — pe candu erau si asupriti, invocau ajutoriulu dreptatii, astadi venindu-se in capulu tierei, nu voru se scie, că si Romanului i se cuvine o parte din dreptatea, ce li sa facutu loru.

Dupa acēst'a mica introducere „Tei. Rom.“ mai voiesce a se ocupā cu resolvarea puçinu multiamitōrei si delicatei cestiuni, că ore „este séu in folosulu Maghiariloru că se departeze cu orice pretiu pe Romanii dela sine?“ Enumera apoi unele obstacule principale, ce le punu in calea poporului romanu si apoi trece la adeverat'a tema, la punctum saliens alu articlului, aducēndu dreptu exemplu pentru persecutarea dreptatii, caus'a neresolvata a processului dintre Romanii si Grecii din Brasovu, privitoriu la dreptulu de proprietate asupra bisericiei dela S. Treime din cetate.

Nici măcaru in caus'a certei bisericesci cu Grecii, nu voiti se ne faceti dreptate, desi in acēst'a causa nu poteti fi directu interesati! Acēst'a imputare cu deosebire o face „Telegrafulu Romanu“ Maghiarilor si o face asia, incătu resuna din ea unu apelu cătra guvernui, că se transieze odata acēst'a cestiune in sensulu dreptatii, care trebuie se fia favorabilu Romanilor.

„Dreptate amu cerutu intotdeuna, dreptate cenu si nimic'a mai multu“ esclama „Telegrafulu Romanu“ si credemu a nu ne insielă, déca sustinem, că confratii nostri dela Sibiuu, candu au scrisu aceste cuvinte, au avutu in vedere caletori'a ministrului de culte ungurescu la Brasovu, care se dice, că se va ocupā aci si de cérta bisericésca dintre Greci si Romanii.

Numai este noua acestu processu, si de aceea ne credemu dispensati de a ilu mai reimprospetá in memori'a cetitorilor nostri. Fiecare cunoscse fabnl'a cu ariciul, care a cerutu unu micu adaptu dela sobolulu, milosu si ospitatu. Ei bine! ariciul a fostu Greculu séu Bulgarulu grecit u si sobolulu a fostu Romanulu, care l'a primitu in cas'a s'a. Astfelui s'a potutu, că o biserică redicata aprōpe numai cu sudōrea Romaniloru se fia stapanita impreuna cu marea ei avere de-o manu ómeni veniti din proviucile turcesci.

Nu este scopulu nostru de a dovedi dreptulu comunei romanesci asupra bisericiei din cestiune, acest'a este deja de multu lamuritu, numai cătū pēna acumă nu s'a gasit cine se'l puna in perioare si se-i dé viesatia, scie si guvernulungurescu fōrte bine pe a cui parte e dreptulu si cine trage folosulu; totu ce voimur se aratamu de asta data este marea dorintia ce-o avemu că acēst'a cestiune se fia odata transiata.

Déca ne gandim cāte parale a costatu, cătā neodihna a causatu deja acestu processu Romaniloru brasoveni, déca ne cugetam la experimentul regretabilu din vér'a anului 1878, candu alegētorii romani de aci au fostu sedusi la o cooperatiune cu guvernamentalii, impinsi de animositatea in contra Sasiloru si pe bas'a promisiuniloru ce li s'a facutu in privint'a unei favorable solutiuni a desu amintitei cestiuni bisericesci, déca avemu in vedere tōte aceste mari jertfe materiale si morale, atunci trebuie se recunoscem, că interesulu acel'a particulariu nu stă in nici o propoziție cu ele si trebuie se dorim, că sè se termine cu-o dī mai multu unu processu, care ne-a preparat si ne prepara atâtă nemultiamire si mahnire sufleteasca.

Nu scim ce veste ne va aduce Escelent'a S'a dlu ministru de culte si instructiune publica Trefort, care, dupa cumu afiamu, sosesce deja asta séra in Brasovu, dér' speram, că d-s'a că unu omu

luminatu isi va fi cāstigatu celu puçinu convictiunea teoretica, că pretensiunile comunei romane din orasiulu nostru fața de Greci sunt pe deplinu in-dreptatitate. De alta parte traindu intr'o tiéra unde prax'a de regula este cu totulu opusa teoriei, nu ni se va luā in nume de reu, déca damu expresiune temerei, că Esclent'a S'a nici de astadata nu ne va aduce o solutiune multiamitōre a processului romano-grecescu.

Probabilu, că d-lu Trefort vine numai pentru de-a mai consolă pe Romanii brasoveni inca pe vr'unu anu doi, pōte că acestor'a li se va mai cere se mai tréca inca print'r'o proba, se mai faca inca vreo jertfa, celu puçinu că cea dela 1878, pentru că apoi se astepte earasi cu neodihna si nesigurantia recunoscerea vechiului loru dreptu.

Avemu causa a sperā in se, că cu asemenei teripuri d-nulu ministru de culte nu va mai reesi a ne ameti. Amu ajunsu a fi patiti si a sci se distinguem perderile sigure de nesce folose fōrte problematice.

In orice casu amu consideră de-o mare norocire, déca amu vedé odata finit'a intr'unu modu órecare afacerea cu Grecii. Romaniloru brasoveni le-ar' cadé o mare greutate de pe peptu, si ei s'ar' poté pune cu noue si mai vigurose poteri pe continuarea operei culturale si nationale, care, desi au incepuit'o numai cu restrinse medilōce, au produsu resul-tate admirabile, de modelu pentru intrég'a Romanime.

Cronic'a evenimentelor politice.

Se vede, că visit'a ce a facut'o estu anu in doue rēnduri principale Mila n curtii austriace nu a schimbatu relatiunile dintre Serbi'a si Austro-Ungari'a. Astfelui ne esplicamu faptulu, că tramisii serbi, cari erau insarcinati a incheiat unu tractat commercial cu Austria, au plecatu din Vien'a, fara nici o isprava. Negotiariile s'au intreruptu. Serbi'a nu voiesce nicidescum se negotieze pe bas'a tractatului de comerciu incheiatu intre Austria si Turcia la 1862. Cumu vedemu „sfer'a de potere a Austriei“ nu prea face progresse fața de Serbi'a.

Cetimur in „Press'a“ din Bucuresci:

„D. Boerescu, ministrul afacerilor straine, a parasit u capital'a ducēndu-se la Sinai'a unde va stă cāteva dile. De acolo, va pleca la văile Karlsbad, unde va face o cura de vreo cāteva septemani. In ce privesce missiunea politica, ce se atribue d-lui ministru alu afacerilor straine de cāteva diare din oportunitate, suntemu in positiune a le dā cea mai formala desmintire. Nu numai, că d. Boerescu nu are vreo missiune politica, dér' inca in caletori'a s'a la Karlsbad, nu se va opri in nici unu orasius.“

„L'Indépendance Belge“, din 21 si 22 Augustu aduce urmatōrea scire: „Abia a trecutu o luna de dile de candu Romania a acrediatu o legatiune in Brüssel, si deja, multumita activitatiei si competitiei titularului acestui postu, D. Mitilineu, doue acte fōrte importante au fostu semnate la 14 si 15 alu acestei luni, intre Belgia si Romania; unu tractat de comerciu si de navigatiune si o conveniune de estraditiune. Suntemu fericiți a vedé, că relatiunile amicale dintre aceste dōue state, a caror situatiune politica are atâtēa puncte de asemeneare, se cimentează prin acte menite a regulă raporturile loru internationale.“

„Berliner Tagblatt“ publica textulu res-punzului Pōrtiei in cestiunea muntenegrina, pe care pentru importantia lui, ilu reproducem intregu. Elu suna asa:

„Sublim'a Pōrtă, in intentiunea de a satisface in chipulu celu mai veditu dorintiele puteriloru, si inspirata de cererea de a ajunge la o solutiune rapede si satisfacētore a acestei cestiuni, consumte in principiu la cedarea Dulcignei cătra guvernulu

muntenegrénu. Dé'r fruntari'a dintre Podgoriti'a si laculu Scutari trebuie se fia trasa chiaru la fața locului si dupa punctele stabilitate de tractatulu dela Berlinu. In acestu scopu Sublim'a Pōrtă este gat'a a incheiat unu arangamentu, impunēndu-si sacrificiulu de a cedā o positiune atâtēa de importanta că Dulcigno, capital'a unei provincii imbelisiugate. Guvernul imperial se sfortează numai si numai a inlaturā ori-ce nōue neintelegerere si ori-ce potintia pentru alte complicatiuni. Dé'r pentru că acēsta cedare se se pōta face fara turburare si greutati, este neaperat trebuintōsa o prelungire de cāteva septemani a restimpului, cāci terminul de 21 dile, ce a fostu acordatul este in adeveru nesuficientu. Sub-semnatulu declară in acelasiu timpu, că Sublim'a Pōrtă, consumtiendu la cedarea Dulcignei, remane mai inainte de tōte petrușa de datori'a ei de a 'si apera drepturile ne-tagaduito de suveranitate si a esclude prin urmare ori-ce felu de planu pentru unu amestecu strainu. Déca contra tuturor asteptariloru, poterile semnatare nu voru admite propunerea ce facu aci, déca voru crede, că trebuie se fia ore-cari mesuri care ar' ave de tinta de a ajută pe Muntenegru se ocupe cu fortia orasiulu Dulcigno, atunci guvernul imperial va fi pusu in impossibilitatea de a se uni cu aceste mesuri, sub ori-ce forma ar' fi ele luate si nu voru poté fi essecutate de cătă fara consumtiemēntulu ei. — Abbedin“.

Se telegrafēza din Constantinopolu cătra „Politische Correspondenz“: „Se assigura, că cea mai mare parte din ambasadori ar' fi primitu că instructiuni dela guvernele loru respective, că terminul acordatul Portiei pentru solutiunea cestiunei Muntenegrului si care a trebuitu se espire in 24 Augustu, nu pōte fi prelungit. — Ambasadorii au declarat Portiei, in privint'a eestienei Muntenegrului, că déca tienutulu Dulciniei nu va fi predatul in data Muntenegrului, demonstratiunea navală a r' devenită inevitabilă. Din Rom'a se asigura, că déca demonstratiunea navală se va face pentru predarea Dulciniiei cătra Muntenegru, corabiile poterilor se voru intruni in apele Palermei. Cuirasatele francese „Friedland“, „Suffren“ si avisulu „l'Hirondelle“ au plecatu dela Brest spre a se duce in Marea Mediterana si a participat eventualu la demonstratiune. Admiralulu anglesu Seymour comandă flot'a combinata.

Se anuntia din Constantinopolu: In ultim'a siedintia dela 23 Augustu a comis-siunii europeene pentru reforme, representantii Germaniei, Austriei, Franției, Angliei si Italiei au declarat, că primescu memorandulu presintatul de comissarii francesi si austriaci pentru organizația sangiaculni Scutari. Ei au recomandat dispositiunile sale Portiei si au exprimatudorintia, că guvernul otomanu, introducēndu noulu regulamentu in celelalte tieri din Albani'a, se tinea săma si de immunitatile posedate ab antiquo de districtele muntenesci, afara de sangiaculu Scutari. Déca afara de acēst'a Pōrt'a ar' gasi oportunitate de a intruni tōte tierile Albaniiei intr'unu singuru vilaietu, comissarii numiti mai susu n'ar' vedé in acēst'a nici o pedeca. Representantii Rusiei si ai Turciei nu esistă la acēsta siedintia.

Maghiarii si Romanii.

Nu de multu amu publicatul sub acestu titlu unu articulu alu diarului liberalu din Bucuresci „Telegrafulu“, prin care respunde la espectatorul fōiei maghiare „Pesti Naplo“. Cu ocazia unei caletoriei principelui Carolu la Ischl a debutat si „Pester Lloyd“ c'unu articulu fōrse puçinu magulitoriu pentru Romani, continendum insinuatii si amenintari grosolanu pentru Roman'a si guvernulu seu. La espectatorul diarului „Pester Lloyd“, respunde „Telegrafulu“ din Bucuresci in pri-

seu articulu dela 6/18 Aug. pe care ilu reproducemu in estenso, pentru că stă in legatura cu articlulu ce l'amu publicatu in Nr. 60. — „Telegrafu“ scrie urmatorele :

„Este cătu-va timpu de candu, provocati de mai multe diare unguresci, amu scrisu unu articolu in care ne ocupam de fratii nostri de peste Carpati. Elu a fostu reprobusu de mai multe diare romane de acolo, de unele fara nici unu comentariu, ér' de altele cu unu felu de plângere că press'a de aici nu se occupa de Romanii de peste Carpati. Din contra, durerile loru n'au gasit nicaieri unu ecou mai caldurosu că in pres'a de aici, si mai cu deosebire in cea liberala. Noi, in specialu, n'amu lasatu se tréca nici o ocasiune fara a dice cuventul nostru, mai alesu candu a fostu vorba d'a areta Ungurilor gresit'a linia de conduită ce au adoptat facia cu Romanii, de sub corón'a Santului Stefanu.“

„Dér' érasi, nu trebue că Romanii, cari au facutu la 1866 gresiela de a primi se fia trecuti sub Unguri că o turma de oi, cari au incuragiaturu apoi pe maghiari, prin atitudinea loru nepasatoré, se le dé totu felulu de lovitură pénă si in instiutuunile loru nationale si cari n'au gasit u de cuviintia că boemii, in timpi normali, ér' nu anormali că la 1866, sè se agite spre a areta maghiarilor pénă unde trebue se mérga cu arogantia loru; nu trebue, dicemu, că Romanii de peste Carpati se accuse press'a de aici că nu-i sustiene, pe cătu timpu ei stau cu braçele incruisiate.“

„Spre a vorbi inse astadi si mai romanesc, trebue se declaramu că noi facem o mare deosebire intre monarchia austriaca si Ungari'a propriu disa, pe care continuam a o privi că o provincia a Austriei, cu totu pactulu dualisticu. Adeverul este, că trebue se fia cine-va maghiaru si fanfaronu că densii spre a face asia casu mare de situatiunea actuala a Ungariei: multime de ministrii, dér' portofoliele la Vien'a. Acést'a sémana cu proverbul romanescu: „Cheia la mine si lad'a la tine.“

„Despre bravur'a si caracterulu maghiarilor ne-amu potutu face o idea la batalia de la Königgrätz. Cătu pentru arogantia loru, o cunoscemus de multu, dér' nu credeam nici-o data că va putea merge asia departe in catu unu diaru că „Pester Lloyd“ se'si permita a scrie asemenea cuvinte la adres'a Romaniei :

Aci citeză „Telegrafulu“ partea cea mai mare din articlulu diarului „Pester Lloyd“. Cetitorii nostri cunoscem limbagiu de care se serva acestu diaru, candu e vorba de Romanii si Slavii din imperiu seu din afara, de aceea vomu estrage aci numai punctele mai principale din articlulu memorat spre a intielege mai bine respunsulu „Telegraf.“ Inainte de tóte voiesce se dovedesca „Pester Lloyd“ că miclele principate dunarene cadu esclusivu in sfer'a de dominatiune a Austro-Ungariei si dice: „Déca nu vomu poté predominiu Bucurescii, cum vomu poté sustiené rivalitatile tuturor poterilor la Constantinopolu? Atătu Serbi'a cătu si Romani'a au datu in timpulu din urma cele mai eclatante dovedi de nesupunere fața cu monarchia austro-ungara.“

Dupa acést'a imputa guvernului romanu, că se conduce de cuventulu russescu si dice: „O politica, că acést'a lamurita prin limbagiu grosolanu alu pressei romane, Austro-Ungari'a nu o va poté suferi multa vreme.“ Accentuéra apoi că „statulu romanu n'are se'si multiamésca esistentia s'a de cătu Austro-Ungariei si Germaniei“ si amenintia Romani'a, că „déca nu va se corespunda indatorilor pentru a carora imprimire s'a iufintiatu“ (1) ea si-a perduto tocmai prin acést'a dreptulu de esistentia si e probabilu, că atunci va trebui se tréca prin schimbari, cari voru presentá garantii mai mari pentru imprimirea acestei missiuni.“ „La Dunare trebue sè 'si incerce poterea alianta austro-germană; . . . interesulu Austro-Ungariei este a essercitá in Bucuresci si Belgradu acea inriuire, pe care ar' essercita-o neaperatu Germania, déca s'ar' afli in locul nostru. Déca resortulu politicei nóstore este alianta cu Germania — si dorim se fia — sè castigam atunci si unu profitu de soiu nemtescu . . .“

Dupa ce reproduce acestu articulu alu fóiei pestane, „Telegrafulu“ adauge urmatorele :

„Pe candu inse diarulu maghiaru scrie acestea unu diaru fórt importantu din Vien'a, „Neue freie Presse“, vorbindu despre caletori'a Domitorului nostru la Ischl, dice că „numai Romani'a este alianta naturala a Austriei“, Romani'a care „intrece pe slavii de la Balcani prin cultur'a ei intelectuala“

si a carei integritate findu aperata cu ori-ce pretiu, ,s'ar' dă lumii o garantia puternica contra spiritului turburatoiu de pace care vine din Rusia.“

„Deosebirea de limbagiu este mare. Si, fiindu că ungurii, vorbindu de noi, 'si-au scosu manusiele, apoi nu intielegemu pentru ce-leamur mai tiené noi si nu le-amu spune verde ce avem pe anima.“

„Parerea nostra este, că in starea actuala de lucruri si mai alesu in fața criticei situatiuni a monarhiei austriace, ungurii ar' face multu mai bine se 'si invertésca de trei ori limb'a in gura mai nainte de a vorbi, nu de noi tocmai — căci noue nu ne facu vorbele loru nici caldu nici frigu — ci de Romanii de peste Carpati chiaru, de cari voru avé mai curéndu seu mai tardiu o mare trebuinta. Nu pe serbi seu pe moravi, nu pe boemii seu pe croati voru avé a comptá Austria si Ungaria la casu de unu resbelu de vietia seu de mórte, din care, dupa cum dicea „Pesti Naplo“ mai dilele trecute, ar' putea se resulte o impariéla a ungurilor, ci numai si numai pe Romani. Pe ei dér' caute a'i menagea ungurii, căci cu densii voru avé a impari binele seu reulu.“

„Cătu pentru noi, „déca Romani'a va trebui se tréca prin schimbari, cari voru presintá garantii mai mari pentru imprimirea missiunii“ nostra, cum dice „Pester Lloyd“, apoi i-amu sfatui pe unguri se nu prea dorésca acele „schimbari“, căci s'ar' putea bine că ele sè se faca in desavantagiu ungurilor, remaindu a vedé mai la urma déca ungurii le voru putea suferi seu nu.“

„Noi nu dormim, si totu astfelui ar' trebui se faca si fratii uostrii de peste Carpati; se caute a-si aperá contra a trei milioane de unguri drepturile a trei milioane de romani, drepturi pe cari le au de la mosi de la stramosi si pe care Austria le a respectat cu santenia.

„Situatiunea actuala a Europei, nu este nici de cum de natura a asicurá pe uuguri asupra viitorului loru si cu atătu mai puçinu de a se permite sè se tiana unu limbagiu că celu de susu fața cu Romani'a.“

„N'avemu veleitati de cuceriri, dér' érasi nu potem dice că n'am dori din sufletu se vedem pe Romanii de peste Carpati si pe cei din Basarabia scapati odata de sub tirani'a maghiara si barbaria'r rusescă si uniti cu noi, precum de asemenea nu ni se pote impune noa se ceremu romanilor de dincolo de Carpati si de Prutu sè 'si inabuiesca simtiemintele si aspiratiunile loru si se nu caute a-si scutura si ei jugulu sclavieei.“

„Amu dorit u si dorim se traimus in cea mai mare armonia cu vecinii nostrii si de aceea amu trecut de multe ori cu vederea insultele de prin diarele loru. Acést'a nu vrea se dica inse că vomu fi dispusi a le suferi necontentu, mai alesu candu sunt de natura acelora care se publica prin „Pester Lloyd.“

Associatiunea nationala in Aradu.

Cu mare bucuria publicam apelulu ce ni'lui trame direcțiunea reinviatei „Associatiuni nationale in Aradu pentru cultur'a poporului romanu.“ Este unu faptu din cele mai incuragiaturé, că acést'a Associatiune sub conducerea zelosului Episcopu alu Aradului isi reocupa earasi terenul perdutu. Dé ceriulu că sè se imprimésca dorint'a expresa in apelu si acestu institutu se devina unu adeveratu paladiu de cultura pentru poporu! Apelulu suna asia:

„Domnule! Directiunea subsemnata Ve aduce la cunoscintia, că la 10 Maiu nou a. c. „Associatiunea nationala in Aradu pentru cultur'a poporului romanu“ a intratu érasi in curentulu afacerilor sale. Impregiurări nefaste au jignit pe unu timpu activitatea associatiunei nostra, care mai 'nainte luase unu aventu atătu de imbucuratoriu. Cine, cu anima susceptibila de progressulu nationalu, cu interessa de cultur'a poporului romanu, n'a simtitu cu dorere stagnarea lucrărilor associatiunei? Care romanu n'a dorit, că acesta Associatiune, acestu factoru poternicu alu culturei nationale se se urce érasi la nivelulu, unde a fostu, de unde prospereandu si inflorindu se reverse radiele binefacetore ale culturei in tóte păturile poporului romanu? „Associatiunea nationala in Aradu pentru cultur'a poporului romanu“, — acestu institutu culturalu, uniculu in tota Ungari'a, resultatulu ostenelelor si sacrificielor atătoru romani, — se pote óre, că se nu devina paladiulu de cultura si literatura romana cărora o menira bravii ei intemeiatori? Cine nu-si aduce aminte, că ce eră Associatiunea in trecutu, ce se dicea o adunare generala a ei in anii

de flóre, ce importanta culturala si sociala avea adunare generala, cumu undulá pe stradele Aradului multimea Romanilor cu sant'a devisa a cultrei, gata a sacrificá dupa potentia pe altariul ei — de unde se stemperá setea de cultura a multor teneri romani?! Prin participarea numerósa, emulare in contribuiri si prin sacrificie de totu feliul romanimea intréga a recunoscutu necessitatea asociatiunei, a disu, că trebuie se traiésca, căci multi teneri lipsiti de mediulóce reclama ajutoriu pe carier'a studiului!

Indemnatu de santieni'a causei si vediendu dorint'a publica, Pré Santi'a S'a D-lu episcopu eparchial Ioanu Metianu a convocatu pe 10 Maiu nou a. c. adunarea generala a Associatiunei. La apelulu parintescu alu banului Archipastorii unu publicu numerosu a luat parte cu viua interessare la adunarea generala, si dupa ce a primitu raportul comisiunii esmise de adunarea generala din urma despre censurarea socoteleloru Associatiunei, a alesu biroulu adunarei generale pe 3 ani, si Directiunea Associatiunei pe unu anu, conformu statutelor precum urméza:

a) biroulu adunarei generali presiedinte Pré Santi'a S'a D-lu episcopu eparchial Ioanu Metianu; vice-presiedinte primu magnificul d-nu Sigismundu Popoviciu presiedinte la tribunul reg. in Karczag; vice-presiedinte alu doilea spect. D-nu Alessiu Popoviciu advocatu in Sant-An'a; notari: Atanasius Tuducescu si Romulu Ciorogariu.

b) Directiunea Asociatiunei directoru primariu: Illustr. S'a D-lu Antoniu Mocsnyi proprietariu mare; directoru secundariu spect. D-nu Davidu Nicóra controlorul la sedri'a orfanala cottensa in Aradu; essactoru Georgiu Purcariu contabilu; perceptoру responsabilu Dr. Lazaru Petroviciu, professoru; economu Iosifu Botto advocatu; fiscalu Iosifu Popoviciu advocatu; bibliotecariu Vasiliu Mangra professoru; membri. Rss. D-ni Iosifu Goldisius protosincel si professoru liceal, Ioanu Berceanu protopopu gr. catolicu; apoi D-nii Stefanu Antonoviciu asessoru la sedri'a orfanala cottensa, Ioanu Popoviciu Desseanu advocatu, Dr. Ioanu Papu advocatu, Ioanu Belesiu advocatu, Dr. Nicolau Oncu advocatu, Dr. Georgiu Vuia medicu, Augustinu Hamsea professoru, Teodoru Ceoneta professoru si Aureliu Suciu advocatu toti din Aradu, si Ioanu Cióra preotu in Micalac'a.

Dupa alegerea directiunei, Asociatiunea numai decătu s'a instalatu in localitatile sale oferite gratis, pe timpu de unu anu din partea cetatianilor romani din Aradu: aci in localitatile Asociatiunei (in Aradu, strad'a mielului, etagiul dela cafenean'a König) sunt puse la dispositiunea membrilor: bibliotec'a, diarie etc.*)

Pentru că activitatea Asociatiunei se nu sufera nici o intardiare, Directiunea a aflatu de bine a se adressá cătra intregu publicul romanu cérându-i cursursulu la inaintarea scopurilor de cultura ale Asociatiunei; deci esti rogatu cu tota onórea că, avendu in vedere cultur'a poporului nostru si sprinjulu ce trebue se lu aretămu cătra tenerimea nostra lipsita de mediulóce pentru a pote studia si a se inavutu cu scientia, se binevoesci a Te inscrie de membru alu Asociatiunei pe basa si in intielesulu statutelor, cari le impartasim in estrasu langa acestu apelu. Totodata Te rogămu se binevoiesci a face o lista si a indemná si pe altii a se inscrie de membri, ér' dupa inscriere vei binevoi a tramite list'a: perceptořul Dr. Lazaru Petroviciu in Aradu, impreuna cu tacs'a de membru pe semestrulu primu, dela fiacarele inscrisu in lista de membru. Spre orientare adaugem aci, că on. dame inca potu fi membre. Dupa ce directiunea va primi list'a membrilor, va tramite fiacarui o declaratiune, prin care recunosc a fi membru, pentru a o subscrive si retramite directiunei. Despre banii ce voru incurge la perceptořul Asociatiunei că tacse dela membri, fiacare individu inscrisu de membru va capetá fara intardiare: chitania de a dreptulu la adress'a lui propria. Pentru că publicul se aiba cunoscintia curenta despre tota afacerile Asociatiunei, Directiunea va face raportu si lu va publica in foile nationale.

Aradu 2 Iuliu nou 1880, din siedint'u Directiunei „Associatiunea nationala in Aradu pentru cultur'a poporului romanu.“

Davidu Nicóra m. p. Atanasius Tuducescu m. p. directoru secund. că presied. notariu.

*) Spre orientarea on. publicu facem cunoscutu si acesa, că pentru distractiuni sociale si pentru comoditatea cérătorilor, in localitatea Asociatiunei se aiba si restauratiune.

ESTRASU

statutele „Asociației naționale în Aradu pentru cultură poporului român.“

§ 1. Scopul societății preste totușu cultură națională poporului român; era mai alesu înaintarea literaturii romane și a culturii sociale prin cetire și conversare, delatărarea tuturor disputelor politice. Spre scopul societățea va avea:

a) să dă ajutoriu de bani său altfelui de ajutoriu orienatiori materială studenților, și preste totușu tenerii romani mai seraci, carii ambla în instituțiile de invetiație său și altcum se pregatesc la oricare cariera scientifică, industrială, de negoziator, său economică; și invetigatorilor elementari romani, carii în chiamarea se trudesc cu sporiu de laudă; și autorilor romani, cu lipsa de ajutorintă; nu altminteră din timpu în care intinde ajutorintă scărilelor elementare, care sunt spația de carti și de alte unele scolare; era invetiație bună să dă premie;

b) din produsele literaturii romane, mai alesu din foile de zile și din gazete, precum și din alte opere scientifice, impune o bibliotecă spre folosul membrilor societății, în această mediloci: că iubitorii de literatură încă bibliotecă asociației se potă cunoaște și folosi unele o-literarie mai mare și mai sumptuoase care prin singurătate se prea potu castiga;

c) a instrui o localitate buna pentru tineretă siedințe și pentru asediarea bibliotecii asociației, cum si spre un scop: că acolo membrii asociației, pentru folosirea actelor literarie atinse sub b) și pentru înaintarea culturii sociale prin conversare, după ordinul casei, în totală diuță să poată luă parte în cetire, în jocuri de săcru, de bine, și în altfelui de petreceri culte sociale.

d) să cu luare aminte la pasii și opurile acelora, carii trudescu pe langa cultură națională romane, eră mai alesu campulu literaturii: a conlucră spre esirea opurilor romane și artistice romane, prin acoperirea speselor editurii, prin desferea premiilor, și prin comendarea acelorăi în acestu modru a servi de unu factoru alu naintării naționale romane.

§ 2. Societatea va portă aceasta numire: „Asociația națională în Aradu pentru cultură poporului român.“

§ 3. Locul de siedință alu asociatiunii e orașul.

§ 4. Membrii societății, afara de cei subscrisi, carii sunt fondatorii acestei societăți, potu fi toti acei tineri din Austria, carii au versta deplina, doresc cultură română, au portare morală neputata, și spre inacela scopurilor voru oferi pe trei aai o suma la celu pucinu de doi florini, la ce si fondatorii se leascu.

§ 5. Fiescere membru alu societății in adunarea generală votu decisivu; potă face motiuni, care se tiene populu și lucrarea societății: potă comendă membrii potă fi alesu de presedinte, vice-presedinte său nou, alu adunării generale, și de membru alu directiunii, cercetă localitatea societății pe langa observarea ordinei, și acolo potă luă parte în cetire său în alte petreceri ale; din contra: e detorii a conlucră, în catu numai potă, spre înaintarea scopurilor societății; a implini intiosu insarcinările date dela adunare și prin elu pri; era mai alesu jumetate din sumă anuala spre scopul societății oferata, la incepulum fiescerei semestru a de-nainte.

§ 6. Directiunea e detore la capetul fiescerei anuale reportu la adunarea generală despre manipularea trezorului societății; eră deosebi și despre starea socotelelor purădespre perceptiuni si spese, cumu si despre starea fondatorului instructu alu societății.

§ 13. Membrii, carii ară fi moralicesc pătati, si alti carii ară lucră in contra scopului societății, si carii nu împlini indetoririle asuprasi prime, — prin directiune, invioarea alorou doue parti din trei alu numerului membrilor directiunii, se voru sterge din rendul membrilor societății, fară că aceia se potă pretinde a li se intorce suu de bani platite in cassă societății.

Casă agrara ardelena in dietă maghiara.

(Urmare.)

Comite Bela Bánffy: On. Camera! Deputatul Cosma înveitoiu a dice, că referintele urbariale ce există astăzi în Transilvania își tragă originea din erorile și necasurile săi. Are totușu dreptatea, acceptându acăstă asertie; dărău astă faptu nu urmăria că acum se nu ajutam, și lucrul asia, chiamarea legislației nu este că se desfășoară pe aceia cari dără au comisă intrelasari, ci că îndrepte gresielile, se lamurășă referintele ce nu sunt înca, și se realizează si în acăstă parte a Ungariei și de posessiune regulate.

A binevoitu a dice că prin luarea unor enclaves multe devină deposedate.

Deposessedase-voru intr'adeveru său ba? nu sciu, dără că cineva se se deposedeze prin aceea că va capăta pentru patamentul său altu patament de aceeași calitate — acăstă logica nu o potu prinde.

A disu d-lu ministru că schimbarea acestor enclaves este necesară și din punct de vedere alu politiei silvanale. Este prea adeverat! Eu înse mărgu și mai departe să dicu că Transilvania numai cu numele este Transilvania, dără în faptă, în foarte mare parte este devastatiune de paduri fără margini (jocu de cuvinte în limbă maghiara cu „Erdély“ și „erdő“].

A binevoitu a dice că fostii domni feudali n'au avut grije de proprietatea loru. Eu recunosc că fostii domni feudali și-au dusu trebile într'unu modu prea patriarchal, și enclavale acestea neavând margini, din di in din anu în anu se estindu, dără nu în proprietatea respectivilor ci în a altora, prin focu, secure și înverigare.

Acesta referintie, cari nu corespundu nici celoru mai primitive concepte de economie, trebuie regulate în interesul publicu, și pentru acăstă rogu pe on. Camera, se primășă paopunerea baronului Kemény Kálman. (Aprobări în drăptă).

Ios. Künle: Domnul deputat Part. Cosma a disu, că deputatul Kemény Kálman numai asia „per mops“ voiese se-si vîrasca propunerea. Eu credu on. Camera! că expresiunea acăstă nu este potrivita, căci despre unu deputat, care face o propunere în regula, nu se poate dice că procede numai asia „per mops“.

Acesta premissa, imi i-au voia a observă, că n'are nici o însemnatate o astfelu de regulare, prin care acestea adverse rane ale regularei nu s'ară extermină.

In Transilvania enclavale acestea formă media astfelu de rane, cări, de căză nu se voru delatură, voru atacă săntenia proprietății, căci cei ce capăta paduri cu enclave nu s'au potu consideră padurea de a loru pentru că din cauza a-cestora se nascu deseori arderi de paduri, era singurăci căi sunt respanditi pe acolo și possedu padurile le pasiunedia sub titlul că locuiesc întrinsele.

Se aruncamu o privire preste tōte, si vomu vedé iei colea padurile ardiendu. Si pentru ce? Pentru că se-si mărescă teritorie!

Intre astfelu de impregiurari firescă că o principala datorintă a legislației este, că pe respectivii se-i scotia de acolo. Dără acăstă nici pe departe nu va avea acelu rezultat, că pe respectivii se-i înduplece la emigrare, pentru că este îngrijire că se se desdaunedie cu patament de asemenea calitate.

Eu sunt convinsu, că în lipsă altui espedient proprietariul respectivu, va dă din teritoriul padurei sale unu astfelu de patament, care va corespunde pretensiunilor, era unde nu voru fi lazuituri, respectivii se voru desdaună. Partinescu propunerea deputatului Kémény Kálman.

Franciscu Chorin: On. Camera! Eu rogu pe on. Camera, se nu intre în peractarea acestei propunerii prea grave ci pentru o cumpărare și studiere mai profunda se o relege la comisiunea juridică.

'Mi voi spune motivele.

Nu este permisă a decide la momentu cestiuni atătu de grave. Nu este aci vorba numai de interesele proprietarilor din Transilvania, ci se tractă de sōrtea a mii si mii de oameni asediati prin paduri.

Comisiunea juridică nu a stersu astă § cu precipitate, ci după o matură precugetare, și inca din două considerante.

Un'a a fostu: că n'a voit că schimbarea enclavelor se se potă permite și unde nu se cere proportionarea. Unde este cestiune de proporționare negrescu se va potea efectua dără unde acăstă lipsesc nici eu nu aflu de locu necessaria schimbarea enclavelor.

Partea cea mai importantă a propunerii înse este aline'a a treia.

Aci e vorba de deposedarea oamenilor, — adeca prin acăstă se pune în vedere că oamenii, cari locuiesc în paduri, se voru potea deposedea simpliciter cu ocasiunea comassarei generale.

Acăstă n'a voit-o comisiunea juridică, si eu nu cred că onor. casa se voișca a stabili acestu principiu, în totală nuditatea să, căci acela potă deveni funestu pentru existenția a mii de oameni.

Dupa unu studiu matru potă că si eu asiu fi aplacatu a me invoi, că si fară proporționare, unde este posibilu, unele enclaves din paduri se se potă schimbă; dără în privința acelorăi paduri, cari sunt împoporate cu locuitorii stabili, o spun categoric, că consideră schimbarea de nepractică, ba atătu de pericolosa în cătu potă produce miseri agrarie. (Asia este! în stanga.)

Eu asia vedu, că în privinția intentionuei potu incapa indoieri, căci dl. propunetoriu afirma, că nu voiesc se deposededie pe aceia cari au locuințe stabile, era eu aflu că prin propunere se intentionă tocma acăstă, — deci ve-rogu că se relegati propunerea la comisiunea juridică pentru studiare, căci nu se cuvine, si nu este eu scopu, că a-

supra unei propunerii atătu de grave se se precipiteze cameră a votă fară precugetare.

Gabr. Ugron: De că cestiunea enclavelor nu ar' fi fostu înaintea comisiunei juridice, de că acăstă ar' fi o propunere cu totul nouă, care ar' surprinde casă si pe comisiunea juridică că neorientate, asiu prindere relegarea ei la comisiunea juridică.

Dără că acuma, după ce în comisiunea juridică s'a peractat cestiunea, după ce în comisiune s'a formatu pareri asupra ei, candu majoritatea comisiunei a luat poziție facia cu ea, — că după tōte acestea erași se trimitemu astănu la comisiunea juridică, ar' însemna a provocă comisiunea că erași se ne vina cu cunoscută sa opinie.

Eu cred că comisiunea juridică nutresc temeri serioase facia cu acăstă cestiune, si potu si prindere temere ei, pentru că pentru unu jurist trebue se fia unu lucru strainu că basă ulei proprietăți se o formă furtulu (contradicteri), o specialitate a Transilvaniei înse a fostu aceea, ce a potutu servă dreptu ilustrație sentinție lui Proudhon, prin urmare pe membrii comisiunei i-a potutu aduce în confuziune împregiurarea că conceptul proprietății a fostu contopit în conceptul furtului.

Adeca: în unele paduri mari, cari erau proprietatea domilor feudali său a comunelor, pazitorii de paduri că se-si potă mai usori griji teritoriale și au facut colibe; proprietarii si ereditari loru n'au reflectat la acăstă, si pazitorii au remas în padure cu colibe en totu. Si ce au facut? Au inceputu a lazuī padurile, lazuiturile le-au săpatu, au semanat în ele, la inceputu cartofi, era successive bucate.

Si ce facu astădi? Aceea că mediul acestor enclaves provenite din devastatiuni de paduri, din anu în anu se estindu.

Proprietariul nu este în stare se-i controledie, si fiind că enclaves sunt prin mijlocul padurilor, isi facu că la ele prin paduri, ora de căză le strică ploile isi facu altele, acestea erau le sapă ploile, si asia în continuu isi maresc teritoriul; era de căză în padurile proprietarilor se află lemne de lucru, peri, frasini etc. dieu! pe acestea le fura frumusietul domnii cei cu enclave. (Aprobări si contradiceri).

Ce scopu avem on. Camera? Acela, că se asigură si consolidă avenea? de căză este scopu, trebuie se primășă propunerea d-lui baronu Kemény Kálman.

Nu se tractă de aceea on. Camera, că pe omul acela care s'a furisit în padure, pe acăstă baza se-lu scotem de acolo fară nici o desdaună. Va capăta ecuivalentul deplinu pentru teritoriul si edificile ce le are în padure.

Ei bine! ce exceptiuni potă se aiba!

Dără aceea că în locu de a trai în padure, de căză de comuna, va locuī de aci încolo în comuna?

In contra acestia nu poate avea nici o exceptiune de cumva nu'i este scopu se traga folose din proprietatea altuia.

Din aceste motive sprințescu propunerea baronului Kemény Kálman. (Aprobări.)

(Va urmă.)

Selagiu, 15 Augustu 1880.

In 15 si 16 a lunei curente se tienă adunarea generală a „Reuniunei invetigatorilor romani Selagiani“ presiediendu reverendissimul Domnul Vicariu, Alimpie Barbolovici si asistandu afară de 60—70 membri intelectuali din Cuceu. M. O. D. protopopu Vasiliu Getie, st. d. notariu cercualu, Ioanu Orosu cu soția si soră D-sale si fiindu Dumineca mai intregu satul.

Diminătă la 8 ore celebră Revdss. d-nu Vicariu santă liturgia avendu de cantorii candu pe invetigatorii localu cu elevii sei, candu pe corpul invetigatorilor coadunat, ale carui cantari esecutate cu precisiune si cu puterea a loru 60—70 tonuri bine esercate facura o placuta si adâncă impressiune asupra poporenilor. Finindu-se si liturgia R. D. Vicariu tienă cu indinată-i elocintia o vorbire biserică despre binefacetoria influență a religiunii asupra societății omenesci, despre aventul poternicu ce a luat cultură romana sub influență religiunii gr. catolice, despre pietatea, fidelitatea si statorniciu, ce trebuie să nutrimu către santă nouă biserică si instituțiunile ei.

La 10 ore printre vorbire, in care se accentuă lipsa intrurilor si fructele deja produse de „Reuniunea invetigatorilor romani Selagiani“ s'a deschis de către Revdss. d. presiedinte, siedintă prima, in care, după ce se dadu cetire processul verbalu alu adunarei generale din anul trecut si raportului anualu compus de vice-presedinte si se luara cu profund respectu si multamita spre scientia ordinariu a maritului Ordinariatu, emanata in interesul reuniunei, se alăseră in sensulu statute-

loru pe trei ani de oficiali ai reuniunii urmatorii membrui:

De vicepresedinte se realăsa Gavrilu Trifu, prof. ord. la preparandia de statu in Zelau; de notariu I. Ioanu Hendea, invetitoriu in S. Cehiu; de notariu II. Stefanu Timocu, invetitoriu in Chiesidu; de cassariu Ioanu Chir'a invetitoriu in Ortelecu, de controlorul Georgiu Prodanu invetitoru in Moigradu; de advocatul alu reuniunei Dr. Ioanu Nicușita. Comitetul reuniunei inca se reinoi cu acăstă ocasiune alegându-se intr'insulu 12 membri ordinari si 6 suplenti. Dupa alegerea oficialilor isi ceti Gavrilu Aluasiu, invetitoriu in Babti'a, disertatiunea viu aplaudata de adunare, intitulata: „Ce are sè faca invetitorulu poporalu, că se asigureze successulu instruarei sale“, se modificara statutele si se alăsera comisiiunile: a) pentru inscrierea membrilor noui; b) pentru primirea taxelor si ofrandelor; c) pentru scrutarea cassei; d) pentru criticarea propunerilor de proba; e) pentru cernerea propunerilor diverse; f) pentru de a raportă despre espozițiunea cercului Natiegu, inscripte, desemnuri si manufacturi de ale elevilor, in manuale si recusite de invetiamantu.

La 1 óra presiedintele redică siedintă prima si toti cei adunati in frunte cu presiedintele si intligintă din locu luara parte la prandiul comunu arangiatu de M. O. D. protopopu Vasiliu Getie si St. D. notariu cercualu Ioanu Orosu, sub durat'a caruia domni o nealterata voiosia. Celu d'antai toastu ilu redică Rs. d. presiedinte pentru Illustritatea S'a, episcopulu Gherlei, Dr. Ioanu Szabo, care indata la inceputul guvernarei sale printre ordintiune indreptata presiedintilor cercurilor, d-lor protopopi, si membrilor ordinari ai reuniunei, binevoi a se ingrigi de prosperarea reuniunei; alu doilea 'lu redică vice-presiedintele, Gavrilu Trifu, pentru Rs. d. presiedinte, care nu crutia nici o ostenela, că sè se promoveze scopulu acestei corporatiuni; alu treilea 'lu redică membrulu comitetului Ioanu Cosm'a, pentru vice-presiedintele etc.

Siedintă II se deschise d. a, la 4 óre. Sub durat'a acesteia tienu Petru Robu, invetitoriu in Órtia-de-josu o prelegere practica din limb'a materna si Teodoru Buciu, invetitoriu in Covasiu, alt'a din calculatiune si se luara sub revisiune obiectele espuse. La 7 óre se redică siedintă si se incepura lucrările comisiiunilor.

Siedintă III se deschise in 16 diminetă la 7 óre, cu raporturile comisiiunilor, din cari intleseramu: a) că Ioanu Orosu, notariu cercualu, se facă membru fundatoru; b) că s'au incassatu dreptu taxe sum'a de 22 fl. 66 cr.; c) că avea reuniunei trece preste 2000 fl., d.e. că din acăstă suma 1500 fl., sunt lucru durerosu, tacse restante. Referintele comisiiunei esmiseru pentru compunerea criticei asupr'a propunerilor de proba, Vasiliu Popu, invetitoriu in Saroadu, ceti o critica fórtă nimerita si compusa in termini alesi si potriviti despre cele dòue propuner practice, dintre cari cea din limb'a materna a lui Petru Robu, se judecă de succesa, ér' cea din calculatiune a lui Teodoru Buciu, de destul de bine succesa. Totu asia de corespondiatória recensiune facă comisiiunea emisa pentru de a raportă despre espusei prin referintele ei Laurentiu Hosu, invetitoriu in Zalnocu.

Dupa raporturile comisiiunilor se votara ajutoriile pe anulu 1881 veduvei si fiului fostului membru Macabeu Chisiu, veduvei si orfaniloru fostului membru si cassariu alu reuniunei, Axente Ursu. Dintre diferitele propuner merita atentiu dòue representantiuni, cari se decisera a se face la maritul Ordinariatu in caus'a carausiei invetitorilor, cari caletorescu la adunarile reuniunei si a turburariloru indreptate in contr'a lefiloru invetatoresci. Dupa ce timpulu adunarei generale venitòrie se otari pe 15 Augustu 1881, ér loculu in Giurtelecul-Simleului si se dispuse despre autenticarea processului verbalu Rs. d. presiedinte luandu cuventulu dechiàră, că acăstă adunare generala a fostu un'a dintre cele mai frumose si mai fertile cătă s'au tienutu pén'acumu, si esprimă indestulirea s'a recuoscatoriu cu tienută démina de invetitor, portarea matura exemplaria desteritatea in discussiuni si perseverantă la lucrari a membrilor reuniunei, multiami locvitoriloru din Cuceu si in specie conducetoriloru acestora pentru ospitalitatea adeveratu romanescă dovedita facia de membrii reuniunei veniti la acăstă adunare, apoi redică intre urari entusiastice de „s'è trai esca“ ultim'a siedintia. In fine vice-presiedintele reuniunei multiami presiedintelui in numele seu si alu reuniunei, pentru caldurós'a partinire a reuniunei, pentru neobosită s'a lucrare la prosperarea ei

si pentru inteleptiunea s'a parintiesca, cu care a condusu desbaterile acestei adunari generale, ér' M. D. protopopu Vasiliu Getie multiami adunarei generale pentru onórea cei s'a facutu comunei Cuceu prin aceea, că s'a alesu de locu alu adunarei generale apoi intonaramu cu totii „Marire intru cei de susu lui Dumnedieu“ si dupa calduróse strinjeri de mana ne despartiram „p' en a la revedere“ in anulu venitoriu la Giurtelecu indestuliti cu noi insine si cu lucrarele nóstre din a-cestă dōue dile frumose.

Unu membru.

Divers.

[Maiesitatea S'a ces. si reg. apostolicala] a adresatu dela Ischl urmatoriul autografu:

„Iubite de Tisza! A cincidiecea aniversara a nascerei mele o potu numi o adeverata serbare de bucuria, căci vedu că impreuna cu Mine si cu famili'a Mea o serbeză nu numai întrég'a monarchia ci sunt si petrunsu de aceea, că animile poporeloru Mele semtiendu cu Mine, se bucura sinceru si in interiorulu loru; ceea ce dovedescu festivitatile si actele de binefacere arangiate in totu loculu, că si acele dovedi numeróse de omagiu, de creditia si alipire de persón'a Mea, cu cari M'au intimpatu si din tierile Corónei Mele ungare, autoritati, corporatiuni si privati in acăstă di.“

„Adèncu miscatu respundu la aceste pretiose manifestari de semtieminte cu multiamirea Mea fierbinte si te provocu, a esprimă acăstă a Mea multiamire tuturoru acelora, cari s'au apropiatu de Mine la ocasiunea acăstă cu acestu semnu de omagiu si iubire.

Ischl 20 Augustu 1880.

Franciscu Iosifu m. p.

[Ministrul de culte ungurescu Trefort] a intreprinsu la 23 Aug. o caletoria in Transilvania. Se anuntia, că Esclenti'a S'a va visită mai antaiu Dev'a precum si lucrările de restaurare in castelulu dela Vaida-Uniadu, dupa aceea va cercetă resedintă episcopală dela Alba-Iulia, de aci va merge pe la Sibiuu, unde va dispune in privintă unui localu pentru scol'a de statu poporala. Dela Sibiuu se dice, că d. Trefort va veni la Brasovu, unde se va ocupă de certă bisericăsca intre Greci si Romani si apoi se va intorci pe la Clusiu la Budapest'a.

[A facerea cu stindartul unegru-albenu.] „Sieb. d. Tageblatt“ dela 25 Augustu publica o scrisoare a Feldmaresialului-loc. Bauer cu privire la demonstratiunea din Clusiu indreptata in contra stindartului negru-galbenu, prin care se rectifica intemplarea in modulu urmatoriu: „Generalulu Demel a impodobit balconulu seu cu stindartulu c. r. negru-galbenu si cu stindartula reg. bavaresu. Afara de acăstă proprietariulu casei aternase asupra catului primu doue stéguri mari nationale unguresci. Pe timpulu iluminatiunei nu s'a spartu nici o ferestra, ci dupa ce se finise acăstă de multu, la 2½ hóptea, a fostu spartu unu geamu (ochiu) dela o ferestra a locuintei generalului, aruncandu-se in ea cu-o bucată de caramida. Nu s'au adunatu ómeni inaintea casei, si nu s'a facutu sgomotu, de aceea se poate admite, că acăstă a fostu numai fapt'a unui singuraticu. In diu'a urmatore o deputatiune a consiliului comunulu (magistratu) a mersu la numitul generalu si a escusatu, cu tota politeti'a si pentru tota casurile, intemplarea aceea.“ Scrisoarea d-lui comandantul generalu are o tendintia linistitoră, ajunge inse, că representantii orasului au credut de lipsa a escusă acea intemplare, spre a vedé, că nu a fostu atatu de neinsemnata.

Totu „S. d. Tgl.“ publica o scrisoare dela unu vechiu soldatu, in care se dice, că afacerea Seemann si demonstratiunea dela Clusiu sunt presemenele unei furtuni, că cea dela 1848. „Soldatulu vechiu“, dupa ce constata, că culoreea armatei comune e cea negru-galbena, se mira, că poate există si numai o ceta de demonstranti, care se cutese a insultă colorile armatei comune si ale monarhiei: „Este acăstă poate unu resunetu la diet'a dela Debreczin din 1849? In fine „vechiulu soldatulu“ face propunerea, că spre a esi din dilema cu stindartele, armatei comune se-i fia interdisu a se folosi de stindarte nationale la festivitatii, private său publice, cari involvă o demonstratiune politica si se i se concéda numai intrebuintarea colorilor proprii imperatesci negru-galbene precum si acele ale membrilor casei imperatesci. Pro-

iectulu acestă nu este inse nicidecum conforma gustului dijarului „Kelet“ din Clusiu, care se supera pe „vechiulu soldat“ si'l declara de reu politici, căci dice: pe cătu timpu noi Maghiarii cinstim colorile casei habsburgice, nu potu fi despretuite nici colorile nationale unguresci de către armat'a aceea, pe care in parte o sustiene banii acestei națiuni maghiare. Prin alusiunea ce-o face la dieta din Debreczin dela 1849, dice „Kelet“, că „soldatulu vechiu“ volesce se arunce numai unu prepusu revoitoriu asupra Unguriloru. — Ori-cum ar' fi d'er' atată vedem, că afacerile, demonstratiunile si disputele de feliu acestă nu potu ave la nici unu casu unu sfersitu bunu.

[Tricolorul romanu in Timisiora.] Cetim in „Luminatorulu“: „In pre-sér'a dilei natale a Maj. Sale, institutulu militar din Timisiora, numitul: „Pavillonulu Militar“ a fostu decorat cu flamurile tuturoru naționalitatilor din Austro-Ungari'a, intre cari dōue erau romanesi. Totu atunci ingrijitorulu casei reposatului Andrei Mocsonyi de Foen, decorase acestu edificiu cu tricolorul romanescu, astă inse i intiepa in ochi vecinii sioviniști, si intrenenira la politi'a orasului care ordonă delaturarea flamurei romane, remanendu edificiul nedecorat. Dovéda eclatanta că stampirea din Ungari'a nu iubesce sinceritatea, ci prefera siovinișmulu si atunci, candu e vorba, că d-neva se-i descopere sincerile sale semtieminte! Characteristicu lucru pentru totă căte se petrecu in Ungari'a.“

[In Orade'a-mare] se va tiené la 21 Aug. la „Arborele verde“ o conferentia cu scop de a realiză ideia infintarii unei scole pentru crearea de fete romane in Orade'a-mare.

[Casu de morte.] In 23 Augustu s-a repausatu in M. Ludosiu Ioanu Graur vice-protopopulu greco-catolicu al tractului Ludos de Muresiu in etate de 68 ani. Fia-i terin'a sióra!

[Directiunea principala a căroru ferate romane] aduce la cunoștință generala urmatorele: „Cu incepere dela 15 (27) Augustu a. c. taxele de transportu in traficul directu cu traina atât in ceea ce privesce transportulu de caletori bagage, cătu si acela alu marfurilor de intila mare si mica, la celu din urma si rambursurile sunt a se plati in aur, ear' efectuandu-se placintă in argintu său chartia, se va adaugi unu agăcare pénă la alte dispositiuni se fixează de 4% la schimburi pentru acăstă, rambursurile se vor plăti de către cassieriele nóstre asemenea in auru său argintu, cu fixatulu agio.“

Pretiurile piatieri

din 27 Augustu st. n. 1880.

	Hectolitre. fl. cr.	Hectolitre. fl. cr.
Granu	fruntea	8.40
	midiu locu	7.50
	de diosu	7.—
Mestecatu	. . . . .	5.80
Secara	{ fromosa	5.—
	de midiu locu	4.80
Ordiulu	{ frumosu	4.50
	de midiu locu	4.10
Ovesulu	{ frumosu	2.50
	de midiu locu	2.30
Porumbulu	. . . . .	5.10
Meia	. . . . .	5.30
Hrisca	. . . . .	—

Cursulu la burs'a de Viena

din 27 Augustu st. n. 1880.

Rent'a de auru ungară	109.55
Imprumutulu cailor ferate ungare	125.35
Amortisarea datoriei cailor ferate de estuung. (1-a emissiune)	83.20
dto. (II-a emissiune)	99.—
dto. (III-a emissiune)	86.75
Bonuri rurale ungare	94.90
dto. cu cl. de sortare	94.25
Bonuri rurale Banat-Timis.	94.—
dto. cu cl. de sortare	93.50
Bonuri rurale transilvană	94.25
” croato-slav.	94.50
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	93.75
Imprumutulu cu premu ung.	111
Losurile p. regularea Tisiei si a Segedin.	109
Rent'a de barthia aust. de argintu	73
” de auru	88
Losurile din 1860	131
Actiunile bancei austriace ungare	83
” bancei de credito ungare	261
” bancei de credito austriace	290
Argintulu in marfuri	—
Galbini imperatessi	53
Napoleoud'ori	9.95
Marci 100 imp. germ.	51
Lond'r'a	1179

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiu Henricu.